

Kornprisen i andre Egne af Landet, og at dette hovedsagelig har været Grunden til, at de større Ejendomme i disse faa Aar før Krigen steg stærkere i Pris end de mindre. At dette Forhold under Krigen har været opretholdt, er en Kendsgerning, maaske er Forskellen endog blevet noget større, og derfor vil det være naturligt at søge en Udligning af Misforholdet; thi selv om det i nogen Maade er udlignet, vil Udjevningen ikke være fuldt tilvejebragt, og det kan da ske derved, at man forøger Satsen, Promillen, for den ene Ejendoms Vedkommende og ikke for den anden. Det er ogsaa en Kendsgerning, at der til de mindre Brug hører et i Forhold til Jordarealet større Kompleks af Bygninger end til de større Brug, og da Bygningerne beskattes sammen med Jorden, vil de mindre Brug, selv om der handles absolut og strengt retfærdigt, naar der skal arbejdes i Overensstemmelse med Loven, blive ramt haardest. Deri, synes jeg, ligger en velbegrundet Forklaring af, at Regeringen har foreslaaet en ny Grænse, og da vi i Forvejen har et Par Erdragsregler, finder jeg, at vi kan tage en tredie med. Skulde jeg gøre en Indsigelse, skulde det nærmest være den, at Grænsen er trukket noget for lavt. Jeg kunde tænke mig, at man gik op til en 14,000—15,000 Kr. som Grænse for den skattepligtige Ejendomsskyldværdi, der fritages; men derom kan der formentlig forhandles i Udvalget. Jeg kan ogsaa slutte mig til Lovforslagets Bestemmelse om at fritage for denne Forhøjelse de Boliger til Udlejning, der er blevet opført det sidste Par Aar, idet Forhøjelsen af Priserne paa Byggemateriale og af Arbejdslønnen begrundes, at man ved en saadan midlertidig Foranstaltning ikke medtager dem.

Naar man af den højtærede Ministers Fremsættelsestale erfarer, at den i Sommeren 1916 foretagne Vurdering til Ejendomsskyld viser, at Værdien fra 1909 til 1916 er steget med 1,713 Mill. Kr. eller 28 pCt., maa jeg tilstaa, at jeg ikke forstaar, at det ærede Medlem fra Ælbeltøft kan udtale, at den Omstændighed, at man sidder inde med et større eller mindre Areal af Jord, ikke i sig selv begrundes en højere Skatteevne. Det forekommer mig, at naar der bevisligt foreligger en saadan Stigning som her paapeget, er det en virkelig god Begrundelse for højere Skatteevne hos de vedkommende Jordbesiddere, og naar det ærede Medlem stiller sig saa uforstaaende overfor det, vi fra vor Side kræver paa dette Punkt, maa jeg ud fra

min Opfattelse mene, at Grunden er den, at det ærede Medlem endnu ikke har annammet det moderne Begreb, som vi kalder Skattepligt. Jeg er imidlertid overbevist om, at et Par Aar efter denne Krigs Afslutning har det ærede Medlem forstaaet Berettigelsen af dette Krav; nu skal vi, hvis vi faar Lov til at leve, se, om jeg ikke faar Ret. Jeg er fuldstændig overbevist derom, og den Slutning, hvorved jeg kommer til dette Resultat, er den, at da det ærede Medlem har saa skarpt et Blik for det berettigede i at skelne mellem arbejdsskabt Indtægt og formueskabt Indtægt og derfor kræver ganske bestemte Forhold opretholdt i vor Lovgivning vedrørende Formue- og Indkomstskat, vil det ikke vare længe, før det ærede Medlem faar en lige saa god Forstaaelse af det berettigede i at skelne mellem arbejdsskabt Værdi og samfundsskabt Værdi. Den samfundsskabte Værdi er den Værdistigning af Jorden, der finder Sted Aar efter andet ikke alene i Kraft af stigende Konjunkturer, men navnlig i Kraft af, at vort Samfund som Helhed arbejder og forstaar i højere Grad end tidligere at udnytte de forbedrede tekniske og videnskabelige Frembringelsesmuligheder, som paa alle Omraader staar til Landbrugets Disposition, ogsaa til andre Virksomheders, men specielt til Landbrugets. Her er ikke Tale om at lægge en særlig Skat paa Landbruget. Modstanderne af denne Skat vil gerne give det Udseende heraf, men Kendsgerningerne viser, at Grundene i Købstæderne har en tilsvarende Værdi, omtrent den samme Værdi, hvilket i øvrigt nok snart kan faas nøjagtigt oplyst, naar Resultaterne af Jordvurderingen af 1916 foreligger. Grundene i Byerne stiger altsaa med tilsvarende Beløb, og de vil ogsaa blive ramt med tilsvarende Skat.

Naar det ærede Medlem fra Ælbeltøft endvidere sagde, at det var udemokratisk at medtage Forhøjelse af Ejendomsskylden ved det lille Kompleks af Skattelove, hvori om der her forhandles, forstaar jeg heller ikke dette, thi jeg vilde kalde det ganske udemokratisk, hvis man undlod for Samfundet at inddrage en lille Brøkdel af de samfundsskabte Værdier, som vi har haft Lejlighed til at konstatere fra Aarhundredskiftet, fra 1901—02, lige til Krigens Begyndelse. Og naar det ærede Medlem vilde give det Udseende af, at en Del af Stigningen stammede fra Krigstiden, maa jeg sige, at det tror jeg ikke. Krigen har neppe medført nogen synderlig Stigning af